

**Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków
wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (tekst jednolity)
z dnia 13 grudnia 2011 r. (Dz.Urz.UE.L 2012 Nr 26, str. 1)**

(zm. Dz.Urz.UE.L 2015 Nr 174, poz. 44, Dz.Urz.UE.L 2014 Nr 124, poz. 1)

¹⁾ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²⁾,
po konsultacji z Komitetem Regionów,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne⁴⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁵⁾. Dla zachowania przejrzystości i zrozumiałości należy ją ujednolicić.
- (2) Na podstawie art. 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej polityka Unii w dziedzinie środowiska oparta jest na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie "zanieczyszczaćcy płaci". Skutki w środowisku powinny być uwzględniane w możliwie najwcześniejszej fazie we wszystkich procesach planowania technicznego i podejmowania decyzji.
- (3) Zasady oceny skutków środowiskowych powinny być zharmonizowane, szczególnie w odniesieniu do przedsięwzięć, które powinny podlegać ocenie, podstawowych obowiązków wykonawców oraz do zawartości oceny. Państwa członkowskie mogą ustanowić bardziej rygorystyczne przepisy dotyczące ochrony środowiska.
- (4) Ponadto konieczne jest osiągnięcie jednego z celów Unii w obszarze ochrony środowiska i jakości życia.
- (5) Unijne prawodawstwo w zakresie środowiska zawiera przepisy pozwalające organom publicznym i innym podmiotom podejmować decyzje, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko, podobnie jak na zdrowie i pomyślność osób.
- (6) Należy ustanowić zasady ogólne dotyczące oceny skutków środowiskowych w celu uzupełnienia i skoordynowania procedur wydawania zezwoleń na inwestycje stosowanych w stosunku do publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą mieć znaczny wpływ na środowisko.
- (7) Zezwolenia na inwestycje dotyczące publicznych i prywatnych przedsięwzięć, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku, powinny być udzielane jedynie po wykonaniu oceny możliwych znaczących skutków środowiskowych tych przedsięwzięć. Ocena ta powinna być przeprowadzana na podstawie odpowiednich informacji dostarczonych przez wykonawcę, które mogą być uzupełniane przez organy i społeczność, która może być zainteresowana danym przedsięwzięciem.
- (8) Niektóre rodzaje przedsięwzięć mogą powodować znaczące skutki w środowisku i te przedsięwzięcia powinny z zasady podlegać systematycznej ocenie.
- (9) Przedsięwzięcia innych rodzajów mogą nie powodować w każdym przypadku znaczących skutków w środowisku i te przedsięwzięcia powinny być oceniane, gdy państwa członkowskie uznają, że mogą one powodować znaczące skutki w środowisku.
- (10) Państwa członkowskie mogą ustalać progi lub kryteria określające, które z tych przedsięwzięć powinny podlegać ocenie ze względu na znaczenie ich skutków środowiskowych. Państwa członkowskie nie powinny być zobowiązane do indywidualnego badania przedsięwzięć, które nie osiągają wyznaczonych progów lub nie spełniają ustalonych kryteriów.
- (11) Ustalając takie progi lub kryteria albo przeprowadzając indywidualne badania przedsięwzięć w celu określenia, które z przedsięwzięć powinno podlegać ocenie z punktu widzenia ich znaczących skutków środowiskowych, państwa członkowskie powinny brać pod uwagę odpowiednie kryteria selekcji określone w niniejszej dyrektywie. Zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie mają najlepsze możliwości do zastosowania tych kryteriów w szczególnych przypadkach.
- (12) W przypadku przedsięwzięć podlegających ocenie niezbędne jest dostarczenie pewnego minimum informacji dotyczących przedsięwzięcia i jego skutków.
- (13) Należy ustanowić procedurę, która umożliwi wykonawcy uzyskanie opinii od właściwych organów, dotyczącej treści i zakresu informacji, które mają być szczegółowo przedstawione i dostarczone w celu przeprowadzenia oceny. W ramach tej procedury państwa członkowskie mogą żądać, aby wykonawca dostarczył, między innymi, alternatywne rozwiązania dla przedsięwzięć, w których sprawie zamierza złożyć wniosek.
- (14) Skutki przedsięwzięcia w środowisku powinny być oceniane ze względu na ochronę zdrowia ludzi, poprawę jakości życia poprzez poprawę warunków środowiska oraz zachowanie różnorodności gatunków i zdolności reprodukcyjnej ekosystemów jako podstawy utrzymania życia.
- (15) Pożądane jest ustanowienie wzmocnionych przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym, w celu uwzględnienia zmian zaistniałych na poziomie międzynarodowym. Wspólnota Europejska podpisała Konwencję o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z dnia 25 lutego 1991 r. i zatwierdziła ją dnia 24 czerwca 1997 r.
- (16) Skuteczny udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji umożliwia społeczeństwu wyrażenie, a decydom branie pod uwagę opinii i trosk, które mogą mieć związek z tymi decyzjami, zwiększając w ten sposób odpowiedzialność i przejrzystość procesu podejmowania decyzji oraz wnosząc wkład w publiczną świadomość w zakresie kwestii dotyczących środowiska i w poparcie dla podjętych decyzji.
- (17) Udział, w tym uczestnictwo poprzez stowarzyszenia, organizacje i grupy, w szczególności organizacje pozarządowe promujące ochronę środowiska, powinien być odpowiednio rozwijany, w tym między innymi poprzez promowanie edukacji społeczeństwa w zakresie środowiska.
- (18) Wspólnota Europejska podpisała Konwencję ONZ/EKG o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska (konwencja z Aarhus) dnia 25 czerwca 1998 r. i zatwierdziła ją dnia 17 lutego 2005 r.

(19) Wśród celów konwencji z Aarhus znajduje się pragnienie zagwarantowania praw udziału społeczeństwa w podejmowaniu decyzji w sprawach środowiskowych w celu przyczyniania się do ochrony prawa do życia w środowisku, które jest odpowiednie dla zdrowia i pomyślności osób.

(20) Artykuł 6 konwencji z Aarhus przewiduje udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących szczególnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do tej konwencji oraz rodzajów działalności tam niewymienionych, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.

(21) Artykuł 9 ust. 2 i 4 konwencji z Aarhus przewiduje dostęp do procedury sądowej i innych procedur w celu zakwestionowania materialnej lub proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań podlegających postanowieniom art. 6 tej konwencji dotyczącym udziału społeczeństwa.

(22) Jednakże niniejsza dyrektywa nie powinna być stosowana do przedsięwzięć, których szczegółowe rozwiązania zostały przyjęte w drodze szczególnego aktu ustawodawstwa krajowego, ponieważ cele niniejszej dyrektywy, łącznie z dostarczeniem informacji, są osiągane w procesie ustawodawczym.

(23) Ponadto w wyjątkowych przypadkach może być właściwe wyłączenie szczególnego przedsięwzięcia spod procedur oceny ustanowionych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem dostarczenia Komisji i zainteresowanej społeczności odpowiednich informacji.

(24) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w związku z tym mogą, ze względu na rozmiary i skutki proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określona w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

(25) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do oceny skutków środowiskowych wywieranych przez przedsięwzięcia publiczne i prywatne, które mogą powodować znaczące skutki w środowisku.

2. ⁶⁾ Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

a) "przedsięwzięcie" oznacza:

- wykonanie prac budowlanych lub innych instalacji lub systemów,

- inne interwencje w otoczeniu naturalnym i krajobrazie, włącznie z wydobywaniem zasobów mineralnych;

b) "wykonawca" oznacza ubiegającego się o zezwolenie na prywatne przedsięwzięcie lub organ publiczny, który inicjuje przedsięwzięcie;

c) "zezwolenie na inwestycję" oznacza decyzję właściwego organu lub organów, na podstawie której wykonawca otrzymuje prawo do wykonania przedsięwzięcia;

d) "społeczność" oznacza jedną lub więcej osób fizycznych lub prawnych oraz, zgodnie z krajowym ustawodawstwem lub praktyką, ich stowarzyszenia, organizacje lub grupy;

e) "zainteresowana społeczność" oznacza społeczność, która jest lub może być dotknięta skutkami lub ma interes w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2. Do celów niniejszej definicji organizacje pozarządowe działające na rzecz ochrony środowiska i spełniające wymagania przewidziane w prawie krajowym uważa się za mające interes w tym zakresie;

f) "właściwy organ lub organy" oznaczają ten organ lub te organy, które państwa członkowskie wyznaczają jako odpowiedzialne za wykonywanie obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

g) »ocena oddziaływania na środowisko« oznacza procedurę obejmującą:

(i) przygotowanie przez wykonawcę raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zgodnie z art. 5 ust. 1 i 2;

(ii) przeprowadzenie konsultacji, o których mowa w art. 6 oraz w stosownych przypadkach w art. 7;

(iii) przeanalizowanie przez właściwy organ informacji przedstawionych w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz, w razie konieczności, wszelkich dodatkowych informacji przedstawionych przez wykonawcę zgodnie z art. 5 ust. 3, a także wszelkich istotnych informacji uzyskanych w drodze konsultacji na podstawie art. 6 i 7;

(iv) uzasadnioną konkluzję właściwego organu na temat znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, uwzględniającą wyniki analizy, o której mowa w pkt (iii) oraz - w stosownych przypadkach - dodatkową analizę przeprowadzoną przez ten organ; oraz

(v) włączenie uzasadnionej konkluzji właściwego organu do decyzji, o których mowa w art. 8a.

3. ⁷⁾ Państwa członkowskie mogą zdecydować w konkretnych przypadkach, jeżeli przewiduje to prawo krajowe, o niezastosowaniu niniejszej dyrektywy do przedsięwzięć lub ich części mających jako jedyny cel obronność lub do przedsięwzięć mających jako jedyny cel reakcję na zagrożenia, dla ludności, jeżeli uważają, że jej zastosowanie miałooby niekorzystny wpływ na te cele.

4. ⁸⁾ (skreślony)

Artykuł 2

1. ⁹⁾ Państwa członkowskie przyjmują wszystkie niezbędne środki, aby zapewnić podleganie przedsięwzięć mogących powodować znaczące skutki w środowisku, między innymi z powodu ich charakteru, rozmiarów lub lokalizacji, wymogowi uzyskania zezwolenia na inwestycję i oceny w odniesieniu do ich skutków na środowisko, przed udzieleniem zezwolenia. Przedsięwzięcia te określa art. 4.

2. ¹⁰⁾ Ocena oddziaływania na środowisko może być zintegrowana z istniejącymi procedurami udzielania zezwolenia na inwestycję w państwach członkowskich lub, jeżeli takie nie istnieją, z innymi procedurami albo z procedurami, które będą ustanowione do realizacji celów niniejszej dyrektywy.

3. Dla przedsięwzięć, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy i dyrektywy Rady 92/43/EWG ¹¹⁾ lub dyrektywy Parlamentu

Europejskiego i Rady 2009/147/WE¹²⁾, państwa członkowskie gwarantują - w stosownych przypadkach - zastosowanie skoordynowanych lub wspólnych procedur spełniających wymogi określonych odpowiednich przepisów unijnych. Dla przedsięwzięć, w przypadku których obowiązek przeprowadzenia ocen oddziaływania na środowisko wynika jednocześnie z niniejszej dyrektywy oraz przepisów unijnych innych niż dyrektywy wymienione w akapicie pierwszym, państwa członkowskie mogą zastosować skoordynowane lub wspólne procedury. W ramach skoordynowanej procedury państwa członkowskie dążą do skoordynowania różnych poszczególnych ocen oddziaływań danego przedsięwzięcia na środowisko wymaganych odpowiednimi przepisami unijnymi, wyznaczając w tym celu organ, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego. W ramach wspólnej procedury, o której mowa w akapicie pierwszym i drugim, państwa członkowskie dążą do przeprowadzenia jednej oceny oddziaływania na środowisko odnoszącej się do danego przedsięwzięcia wymaganej odnośnymi przepisami unijnymi, z zastrzeżeniem odmiennych przepisów zawartych w innych stosownych aktach prawodawstwa unijnego. Komisja zapewnia wytyczne dotyczące wprowadzania skoordynowanych lub wspólnych procedur w odniesieniu do przedsięwzięć podlegających jednocześnie ocenie na mocy niniejszej dyrektywy oraz dyrektyw 92/43/EWG, 2000/60/WE, 2009/147/WE oraz 2010/75/UE.

4. ¹³⁾ Bez uszczerbku dla art. 7 państwa członkowskie mogą w wyjątkowych przypadkach zwolnić dane przedsięwzięcie ze stosowania przepisów niniejszej dyrektywy w przypadkach, gdy stosowanie tych przepisów miałooby niekorzystny wpływ na cele przedsięwzięcia, pod warunkiem spełnienia celów niniejszej dyrektywy.

a) rozważają, czy właściwa byłaby inna forma oceny;

b) udostępniają zainteresowanej społeczności informacje uzyskane w drodze innych form oceny, o których mowa w lit. a), informacje odnoszące się do decyzji o wyłączeniu oraz powodów jego przyznania;

c) informują Komisję przed udzieleniem zezwolenia o przyczynach uzasadniających przyznanie wyłączenia i przekazują jej informacje, które, w odpowiednim przypadku, udostępniają swoim obywatelom.

Komisja przesyła niezwłocznie otrzymane dokumenty innym państwom członkowskim.

Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie rocznie sprawozdanie ze stosowania niniejszego ustępu.

5. ¹⁴⁾ Bez uszczerbku dla art. 7, w przypadkach gdy dane przedsięwzięcie realizowane jest w oparciu o konkretny akt ustawodawstwa krajowego, państwa członkowskie mogą zwolnić to przedsięwzięcie z przepisów dotyczących konsultacji społecznych określonych w niniejszej dyrektywie, pod warunkiem spełnienia celów niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie informują Komisję o każdym stosowaniu zwolnienia, o którym mowa w akapicie pierwszym, co dwa lata od dnia 16 maja 2017 r.

Artykuł 3¹⁵⁾

1. ¹⁶⁾ Ocena oddziaływania na środowisko polega na właściwym określeniu, opisanu i ocenie, dla każdego indywidualnego przypadku, bezpośredniego i pośredniego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na:

a) ludność i zdrowie ludzkie;

b) różnorodność biologiczną ze szczególnym uwzględnieniem gatunków i siedlisk chronionych na podstawie dyrektywy 92/43/EWG oraz dyrektywy 2009/147/WE;

c) grunty, gleby, wody, powietrze i klimat;

d) dobra materialne, dziedzictwo kulturowe i krajobraz;

e) oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a)-d).

2. ¹⁷⁾ Wpływ, o którym mowa w ust. 1, na elementy w nim określone obejmuje spodziewany wpływ wynikający z podatności przedsięwzięcia na prawdopodobieństwo wystąpienia wypadków lub katastrof istotnych dla danego przedsięwzięcia.";

Artykuł 4

1. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4 przedsięwzięcia wymienione w załączniku I podlegają ocenie zgodnie z art. 5-10.

2. Z zastrzeżeniem art. 2 ust. 4, w odniesieniu do przedsięwzięć wymienionych w załączniku II państwa członkowskie ustalają, czy przedsięwzięcie podlega ocenie zgodnie z art. 5-10. Państwa członkowskie dokonują tego ustalenia za pomocą:

a) badania indywidualnego; lub

b) progów lub kryteriów ustalonych przez państwo członkowskie.

Państwa członkowskie mogą postanowić o stosowaniu obydwu procedur, o których mowa w lit. a) i b).

3. ¹⁸⁾ Podczas przeprowadzania badania indywidualnego lub ustalania progów lub kryteriów do celów ust. 2 uwzględnia się odpowiednie kryteria selekcji wymienione w załączniku III. Państwa członkowskie mogą ustalić progi lub kryteria określające, kiedy przedsięwzięcia nie muszą być poddawane rozstrzygnięciu na mocy ust. 4 i 5 ani ocenie oddziaływania na środowisko, bądź progi lub kryteria określające, kiedy przedsięwzięcia są w każdym wypadku poddawane ocenie oddziaływania na środowisko, bez poddawania ich rozstrzygnięciu na mocy ust. 4 i 5.

4. ¹⁹⁾ W przypadku gdy państwa członkowskie postanowią o wprowadzeniu wymogu podjęcia rozstrzygnięcia dla przedsięwzięć wymienionych w załączniku II, wykonawca podaje informacje o cechach przedsięwzięcia oraz jego znaczącym potencjalnym wpływie na środowisko. Szczegółowy wykaz informacji, które należy podać, znajduje się w załączniku II.A. W stosownych przypadkach wykonawca bierze pod uwagę dostępne wyniki innych odnośnych ocen wpływu na środowisko przeprowadzanych na podstawie przepisów prawa unijnego innych niż niniejsza

dyrektywa. Wykonawca może również przedstawić opis wszelkich cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.

5.²⁰⁾ Właściwy organ podejmuje rozstrzygnięcie na podstawie informacji podanych przez wykonawcę zgodnie z ust. 4, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, wyników wstępnych weryfikacji lub ocen wpływu na środowisko wynikających z przepisów prawa unijnego innych niż niniejsza dyrektywa. Rozstrzygnięcie to podawane jest do publicznej wiadomości, oraz:

- a) w przypadkach, w których postanowiono, że ocena oddziaływania na środowisko jest konieczna, zawiera główne powody, dla których wymaga się przeprowadzania takiej oceny, ze wskazaniem na odpowiednie kryteria podane w załączniku III; lub
- b) w przypadkach, w których postanowiono, że ocena oddziaływania na środowisko nie jest konieczna, zawiera główne powody, dla których nie wymaga się przeprowadzenia takiej oceny, ze wskazaniem na odpowiednie kryteria podane w załączniku III, a w przypadkach, gdy proponuje to wykonawca, zawiera informacje o wszelkich cechach przedsięwzięcia lub środkach, jakie przewidziano w celu uniknięcia lub zapobieżenia ewentualnemu znaczącemu negatywnemu wpływowi na środowisko.

6.²¹⁾ Państwa członkowskie zapewniają, by właściwy organ podjął rozstrzygnięcie możliwie jak najszybciej, w terminie nieprzekraczającym 90 dni od dnia, w którym wykonawca przedstawił wszystkie informacje wymagane zgodnie z ust. 4. W wyjątkowych przypadkach, przykładowo w zależności od charakteru, stopnia złożoności, lokalizacji lub wielkości przedsięwzięcia, właściwy organ może przedłużyć termin dla wydania rozstrzygnięcia; w takim przypadku właściwy organ pisemnie informuje wykonawcę o powodach przedłużenia i o przewidywanym terminie podjęcia decyzji.

Artykuł 5

1.²²⁾ W przypadku gdy wymagana jest ocena oddziaływania na środowisko, wykonawca przygotowuje i składa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Wykonawca dostarcza przynajmniej następujące informacje:

- a) opis przedsięwzięcia zawierający informacje o miejscu, projekcie, wielkości i innych ważnych cechach przedsięwzięcia;
- b) opis ewentualnego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko;
- c) opis cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia ewentualnego znaczącego negatywnego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu lub ograniczenia go, a także w miarę możliwości zrównoważenia tego wpływu;
- d) opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych rozważanych przez wykonawcę, które są odpowiednie dla przedsięwzięcia i jego specyfiki, a także wskazanie głównych powodów wyboru danej opcji, z uwzględnieniem wpływu przedsięwzięcia na środowisko;
- e) podsumowanie w języku nietechnicznym informacji, o których mowa w lit. a)-d); oraz
- f) wszelkie dodatkowe informacje, o których mowa w załączniku IV, odnoszące się do konkretnych cech danego przedsięwzięcia lub typu przedsięwzięcia, a także elementów środowiska, które mogą zostać objęte oddziaływaniem.

Jeżeli wydano opinię na podstawie ust. 2, raport o oddziaływaniu na środowisko opiera się na tej opinii i zawiera informacje, których można w sposób uzasadniony wymagać do celów dojścia do uzasadnionej konkluzji dotyczącej znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko z uwzględnieniem obecnego stanu wiedzy oraz metod oceny.

W celu uniknięcia powielania ocen wykonawca, przygotowując sprawozdanie z oceny oddziaływania na środowisko, uwzględnia dostępne wyniki innych odpowiednich ocen, których dokonano w oparciu o ustawodawstwo unijne lub krajowe.

2.²³⁾ W przypadkach gdy jest to wymagane przez wykonawcę, właściwy organ, biorąc pod uwagę informacje przekazane przez wykonawcę, zwłaszcza informacje dotyczące szczególnych cech przedsięwzięcia (w tym jego lokalizację i charakterystykę techniczną), a także jego prawdopodobny wpływ na środowisko, wydaje opinię na temat zakresu i poziomu szczegółowości informacji, które wykonawca musi podać w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu.

Przed wydaniem opinii właściwy organ konsultuje się z organami, o których mowa w art. 6 ust. 1. Państwa członkowskie mogą również żądać od właściwych organów wydania takiej opinii, niezależnie od tego, czy wystąpił o nią wykonawca.

3.²⁴⁾ Aby zagwarantować kompletność i jakość raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko:

- a) wykonawca zapewnia, aby raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko był przygotowany przez posiadających odpowiednie kompetencje ekspertów;
- b) właściwy organ zapewnia dysponowanie odpowiednią wiedzą fachową lub w razie konieczności dostęp do niej, aby dokonać analizy raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- c) w stosownych przypadkach właściwy organ zwraca się do wykonawcy o dodatkowe informacje, zgodnie z załącznikiem IV, które mają bezpośredni związek z dojściem do uzasadnionej konkluzji na temat znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko.

4. Państwa członkowskie zapewniają w razie konieczności, by organy posiadające stosowne informacje, w szczególności w odniesieniu do art. 3, udostępniały te informacje wykonawcy.

Artykuł 6

1.²⁵⁾ Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki, aby zapewnić organom, których przedsięwzięcie może dotyczyć z powodu ich szczególnej odpowiedzialności w odniesieniu do środowiska lub z powodu ich właściwości terytorialnej na szczeblu lokalnym lub regionalnym, możliwość wyrażenia opinii na temat informacji dostarczonych przez wykonawcę i na temat wniosku o zezwolenie na inwestycję, uwzględniając w razie konieczności przypadki, o których mowa w art. 8a ust. 3. W tym celu państwa członkowskie wyznaczają organy, z którymi prowadzone są konsultacje, albo w sposób ogólny, albo w odniesieniu do poszczególnych przypadków. Informacje zebrane na podstawie art. 5 są przekazywane tym organom. Państwa członkowskie ustalają szczegółowe warunki

konsultacji.”;

2.²⁶⁾ Aby zapewnić rzeczywisty udział zainteresowanych grup społeczeństwa w procesie decyzyjnym, ogół społeczeństwa jest informowany elektronicznie, przez ogłoszenia publiczne lub za pomocą innych właściwych środków o poniżej określonych kwestiach, we wstępnej fazie procedur podejmowania decyzji w dziedzinie ochrony środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, a najpóźniej, gdy można zasadnie oczekiwać przedłożenia tego rodzaju informacji:

- a) wniosku o zezwolenie na inwestycję;
- b) fakcie, że przedsięwzięcie poddane jest procedurze oceny oddziaływania na środowisko oraz, gdzie stosowne, fakcie, że stosuje się art. 7;
- c) danych szczegółowych właściwych organów odpowiedzialnych za podejmowanie decyzji, organów, od których można uzyskać istotne informacje, organów, do których mogą być przedkładane komentarze lub zapytania, oraz szczegółach harmonogramu przekazywania komentarzy lub zapytań;
- d) charakterze możliwych decyzji lub, jeśli istnieje, projekcie decyzji;
- e) wskazaniu dostępności informacji zebranych na podstawie art. 5;
- f) wskazaniu czasu i miejsc, w których zostaną udostępnione istotne informacje, oraz środków, za pomocą których zostaną one udostępnione;
- g) szczegółach ustaleń dotyczących udziału społeczeństwa, dokonanych na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu.

3. Państwa członkowskie zapewniają, by w odpowiednich ramach czasowych udostępniane były zainteresowanej społeczności następujące informacje:

- a) wszelkie informacje zebrane na podstawie art. 5;
- b) zgodnie z ustawodawstwem krajowym, główne sprawozdania i porady skierowane do właściwego organu lub organów w czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu;
- c) zgodnie z przepisami dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska²⁷⁾, informacje inne niż te, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, które mają związek z decyzją zgodnie z art. 8 niniejszej dyrektywy oraz które stają się dostępne dopiero po czasie, kiedy zainteresowana społeczność została poinformowana zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

4. Zainteresowana społeczność otrzymuje wczesne i skuteczne możliwości udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i w tym celu uprawniona jest do wyrażania komentarzy i opinii, kiedy właściwy organ lub organy dysponują wszystkimi opcjami zanim podjęta zostanie decyzja w sprawie wniosku o zezwolenie na inwestycję.

5.²⁸⁾ Państwa członkowskie dokonują szczegółowych ustaleń dotyczących informowania społeczeństwa na przykład poprzez rozlepianie plakatów w określonym promieniu lub publikację w lokalnych gazetach oraz konsultowania się z zainteresowaną społecznością na przykład poprzez uwagi na piśmie lub w drodze publicznego wysłuchania. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, by odnośne informacje były dostępne dla społeczeństwa w formie elektronicznej, przynajmniej za pośrednictwem centralnego portalu lub łatwo dostępnych punktów dostępu na odpowiednim szczeblu administracyjnym.

6.²⁹⁾ Zapewnia się odpowiednie ramy czasowe realizacji poszczególnych etapów, przy czym należy przewidzieć wystarczającą ilość czasu:

- a) na przekazanie informacji organom, o których mowa w ust. 1, oraz społeczeństwu; oraz
- b) aby organy, o których mowa w ust. 1, oraz zainteresowana społeczność przygotowały się do procedury podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska i rzeczywiście w niej uczestniczyły z zastrzeżeniem przepisów niniejszego artykułu.

7.³⁰⁾ Ramy czasowe konsultacji z zainteresowaną społecznością, dotyczących raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 5 ust. 1, nie są krótsze niż 30 dni.

Artykuł 7

1. Jeżeli państwo członkowskie ma świadomość, że przedsięwzięcie może powodować znaczące skutki w środowisku innego państwa członkowskiego lub na żądanie państwa członkowskiego, które może być dotknięte takimi skutkami, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami danego przedsięwzięcia, jak najszybciej, nie później jednak niż w terminie poinformowania własnego społeczeństwa, między innymi:

- a) opis przedsięwzięcia wraz z wszelkimi dostępnymi informacjami o jego możliwym oddziaływaniu transgranicznym;
- b) informacje o charakterze decyzji, która może być podjęta.

Państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, przyznaje innemu państwu członkowskiemu rozsądny termin na wyrażenie woli wzięcia udziału w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, i może też załączyć informacje, o których mowa w ust. 2

niniejszego artykułu.

2. Jeżeli państwo członkowskie, które otrzymuje informacje na podstawie ust. 1 wyrazi wolę uczestnictwa w procedurach podejmowania decyzji dotyczących środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, państwo członkowskie, na którego terytorium przedsięwzięcie ma być zrealizowane, o ile do tej pory tego nie uczyniło, przesyła państwu członkowskiemu dotkniętemu skutkami przedsięwzięcia informacje, których udzielenie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 2 oraz informacje, których udostępnienie jest wymagane na podstawie art. 6 ust. 3 lit. a) i b).

3. Państwa członkowskie, których to dotyczy, każde w zakresie, w jakim go to dotyczy, zapewniają również, by:

- a) informacje określone w ust. 1 i 2 zostały udostępnione w odpowiednim czasie organom, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowanej społeczności na terytorium państwa członkowskiego, które może być znacząco dotknięte; oraz
- b) organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz zainteresowana społeczność miały możliwość, przed udzieleniem zezwolenia na inwestycję, przekazania w odpowiednim czasie swojej opinii w sprawie informacji dostarczonych właściwym organom państwa członkowskiego, na terytorium którego przedsięwzięcie ma być zrealizowane.

4.³¹⁾ Zainteresowane państwa członkowskie rozpoczynają konsultacje dotyczące między innymi potencjalnych transgranicznych skutków przedsięwzięcia oraz środków przewidzianych do zmniejszenia lub wyeliminowania takich skutków, a także ustalają odpowiednie ramy czasowe dla trwania konsultacji. Takie konsultacje mogą być prowadzone za pośrednictwem właściwego wspólnego organu.

5.³²⁾ Szczegółowe zasady wdrażania ust. 1-4 niniejszego artykułu, w tym ustalanie ram czasowych dla konsultacji, określają zainteresowane państwa członkowskie na podstawie zasad i ram czasowych, o których mowa w art. 6 ust. 5-7; zasady te umożliwiają zainteresowanej społeczności na terytorium narażonego państwa członkowskiego skuteczne uczestnictwo w procedurach podejmowania decyzji w zakresie ochrony środowiska, o których mowa w art. 2 ust. 2, w odniesieniu do danego przedsięwzięcia.

Artykuł 8³³⁾ Wyniki konsultacji oraz informacje zebrane na podstawie art. 5-7 są należycie brane pod uwagę w procedurze zezwolenia na inwestycję.

Artykuł 8a³⁴⁾

1. Decyzja o udzieleniu zezwolenia na inwestycję zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) uzasadnioną konkluzję, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) ppkt (iv);
- b) wszelkie warunki dotyczące środowiska przedstawione wraz z decyzją, opis wszelkich cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia, zapobieżenia lub ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia znaczących niekorzystnych skutków dla środowiska oraz, w stosownych przypadkach, środki w zakresie monitorowania.

2. W decyzji o odmowie wydania zezwolenia na inwestycję podaje się główne przyczyny odmowy.

3. W przypadku gdy państwa członkowskie stosują procedury, o których mowa w art. 2 ust. 2, inne niż te dotyczące zezwolenia na przedsięwzięcia, uznaje się, że odpowiednio wymogi ust. 1 i 2 niniejszego artykułu zostały spełnione, gdy którekolwiek decyzje wydane w kontekście tych procedur zawierają informacje, o których mowa w tych ustępach, oraz wprowadzono mechanizmy umożliwiające spełnienie wymogów ust. 6 niniejszego artykułu.

4. Zgodnie z wymogami, o których mowa w ust. 1 lit. b), państwa członkowskie zapewniają wprowadzenie przez wykonawcę cech przedsięwzięcia lub środków przewidzianych w celu uniknięcia, zapobieżenia lub ograniczenia i, w miarę możliwości, zrównoważenia znaczącego niekorzystnego wpływu na środowisko oraz ustalają procedury dotyczące monitorowania znaczącego negatywnego wpływu na środowisko. Rodzaj parametrów, które mają być monitorowane, oraz okres monitorowania są proporcjonalne do charakteru, lokalizacji i wielkości przedsięwzięcia, a także do znaczenia ich oddziaływania na środowisko. W stosownych przypadkach w celu uniknięcia powielania monitorowania można wykorzystać ustalenia w zakresie monitorowania określone na podstawie przepisów prawa unijnego innych niż niniejsza dyrektywa i przepisów krajowych.

5. Państwa członkowskie dokładają starań, by właściwy organ w rozsądnym czasie podjął wszelkie decyzje, o których mowa w ust. 1-3.

6. Właściwy organ, podejmując decyzję o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję, upewnia się, że uzasadniona konkluzja, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) ppkt (iv), lub wszelkie decyzje, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są nadal aktualne. W tym celu państwa członkowskie mogą ustalić terminy ważności uzasadnionej konkluzji, o której mowa w art. 1 ust. 2 lit. g) ppkt (iv), oraz wszelkich decyzji, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu.

Artykuł 9

1.³⁵⁾ Kiedy podjęta zostaje decyzja o udzieleniu lub nieudzieleniu zezwolenia na inwestycję, właściwy organ lub organy niezwłocznie informują o niej społeczeństwo oraz organy, o których mowa w art. 6 ust. 1, zgodnie z procedurami krajowymi, i zapewniają podanie następujących informacji do wiadomości społeczeństwa i do wiadomości organów, o których mowa w art. 6 ust. 1, w stosownych wypadkach uwzględniając przypadki wymienione w art. 8a ust. 3:

- a) treść decyzji i przedstawione wraz z nią warunki, o których mowa w art. 8a ust. 1 i 2;
- b) główne przyczyny i okoliczności, na których oparta jest decyzja, w tym informacje dotyczące udziału społeczeństwa; obejmuje to również streszczenie wyników konsultacji oraz informacji zgromadzonych na mocy art. 5-7 oraz sposobu ich uwzględnienia lub wykorzystania, w szczególności uwag od narażonego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 7.

2. Właściwy organ lub organy powiadamiają każde państwo członkowskie, które było konsultowane na podstawie art. 7, przekazując mu informacje, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

Konsultowane państwa członkowskie zapewniają, by te informacje zostały udostępnione we właściwy sposób zainteresowanej społeczności na ich własnym terytorium.

Artykuł 9a ³⁶⁾ Państwa członkowskie zapewniają, by właściwy organ lub organy w sposób obiektywny wykonywały obowiązki wynikające z niniejszej dyrektywy i nie znajdowały się w sytuacji, której konsekwencją może być konflikt interesów. W przypadku gdy właściwy organ jest również wykonawcą, państwa członkowskie wprowadzają przynajmniej - w obrębie organizacji uprawnień administracyjnych - właściwy rozdział funkcji pozostających w konflikcie przy wykonywaniu obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy.

Artykuł 10 ³⁷⁾ Bez uszczerbku dla dyrektywy 2003/4/WE przepisy niniejszej dyrektywy nie mają wpływu na zobowiązanie właściwych organów do przestrzegania ograniczeń nałożonych krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi oraz obowiązującymi praktykami prawnymi w odniesieniu do tajemnicy handlowej i przemysłowej, w tym własności intelektualnej, a także gwarancji ochrony interesu publicznego. Jeżeli stosuje się art. 7, przekazywanie informacji innemu państwu członkowskiemu oraz odbiór informacji przez inne państwo członkowskie podlega ograniczeniom obowiązującym w państwie członkowskim, w którym jest wnioskowane przedsięwzięcie.

Artykuł 10a ³⁸⁾ Państwa członkowskie określają zasady dotyczące kar za naruszenie krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Przewidziane kary są skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 11

1. Państwa członkowskie zapewniają, by zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności:

a) mający wystarczający interes lub ewentualnie;

b) podnoszący naruszenie prawa, gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego, mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym ustawą, by zakwestionować materialną lub proceduralną legalność decyzji, działań lub zaniechań, z zastrzeżeniem przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących udziału społeczeństwa.

2. Państwa członkowskie ustalają, na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.

3. Państwa członkowskie ustalają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa, zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości. W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych spełniających wymogi, o których mowa w art. 1 ust. 2, uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a) niniejszego artykułu. Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b) niniejszego artykułu.

4. Przepisy niniejszego artykułu nie wykluczają możliwości wstępnej procedury odwoławczej przed organem administracyjnym oraz nie mają wpływu na wymóg wyczerpania administracyjnych procedur odwoławczych przed zwróceniem się do sądowych procedur odwoławczych, gdzie taki wymóg istnieje na mocy prawa krajowego.

Każda taka procedura musi być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki i niezbyt droga.

5. W celu zwiększenia skuteczności przepisów niniejszego artykułu państwa członkowskie zapewniają, by praktyczne informacje dotyczące dostępu do administracyjnych i sądowych procedur odwoławczych były podawane do wiadomości społeczeństwa.

Artykuł 12

1. Państwa członkowskie i Komisja wymieniają informacje o doświadczeniach zdobytych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. ³⁹⁾ W szczególności co sześć lat od dnia 16 maja 2017 r. państwa członkowskie informują Komisję - w przypadkach, gdy dane takie są dostępne - o:

a) liczbie przedsięwzięć, o których mowa w załącznikach I i II, poddanych ocenie oddziaływania na środowisko zgodnie z art. 5-10;

b) podziale ocen oddziaływania na środowisko pod względem kategorii przedsięwzięć określonych w załącznikach I i II;

c) liczbie przedsięwzięć, o których mowa w załączniku II, objętych oceną zgodnie z art. 4 ust. 2;

d) średnim czasie trwania procedury oceny oddziaływania na środowisko;

e) ogólnych szacunkach średniego bezpośredniego kosztu ocen oddziaływania na środowisko, w tym o wpływie stosowania niniejszej dyrektywy na MŚP.

3. Komisja na podstawie tej wymiany informacji przedstawia, w razie potrzeby, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dodatkowe wnioski w celu zapewnienia stosowania niniejszej dyrektywy w dostatecznie skoordynowany sposób.

Artykuł 13 Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 14 Dyrektywa 85/337/EWG, zmieniona dyrektywami wymienionymi w załączniku V część A traci moc, bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku V część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku VI.

Artykuł 15 Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16 Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2011 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

J. BUZEK

Przewodniczący

W imieniu Rady

M. SZPUNAR

Przewodniczący

Załącznik I. PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 1.

1. Rafinerie ropy naftowej (wyłączając przedsiębiorstwa wytwarzające jedynie smary z ropy naftowej) i instalacje do gazyfikacji i upłynniania węgla lub łupków bitumicznych o wydajności co najmniej 500 ton dziennie.

2.

a) Elektrociepłownie i inne instalacje do spalania o mocy cieplnej co najmniej 300 MW;
b) elektrownie jądrowe i inne reaktory jądrowe oraz demontaż lub wycofanie z eksploatacji takiej elektrowni jądrowej bądź reaktorów⁴⁰⁾ (z wyjątkiem instalacji badawczych do produkcji i przekształcania materiałów rozszczepialnych i paliworodnych, o mocy nieprzekraczającej 1 kilowata przy ciągłym obciążeniu termicznym).

3.

a) Instalacje do przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych;
b) urządzenia przeznaczone do:
(i) produkcji i wzbogacania paliw jądrowych;
(ii) przetwarzania napromieniowanych paliw jądrowych lub wysokoaktywnych odpadów radioaktywnych;
(iii) ostatecznego unieszkodliwiania napromieniowanych paliw jądrowych;
(iv) wyłącznie do ostatecznego unieszkodliwiania odpadów radioaktywnych;
(v) wyłącznie do składowania (planowanego na dłużej niż 10 lat) napromieniowanych paliw jądrowych lub odpadów radioaktywnych w innym miejscu niż miejsce produkcji.

4.

a) Kombinaty do wstępnego wytopu żelaza i stali;
b) urządzenia do produkcji nieżelaznych surowców metali z rud, koncentratów lub surowców wtórnych przy zastosowaniu procesów metalurgicznych, chemicznych lub elektrolitycznych.

5. Urządzenia do wydobywania azbestu oraz przetwarzania i transformacji azbestu i produktów zawierających azbest: dla produktów azbestowo-cementowych o rocznej produkcji większej niż 20000 ton produktu końcowego, dla materiałów ciernych o rocznej produkcji większej niż 50 ton produktu końcowego i dla innych zastosowań azbestu, zużywających go w ilości większej niż 200 ton na rok.

6. Zintegrowane urządzenia chemiczne, tj. takie urządzenia, które służą do wytwarzania na skalę przemysłową substancji z wykorzystywaniem chemicznych reakcji przemiany, w których jest szereg zespołów zestawionych i powiązanych funkcjonalnie ze sobą, służących do:

a) produkcji podstawowych organicznych substancji chemicznych;
b) produkcji podstawowych chemikaliów nieorganicznych;
c) produkcji fosforowych, azotowych lub potasowych nawozów sztucznych (prostych i złożonych);
d) produkcji substancji bazowych preparatów ochrony roślin i biocydów;
e) produkcji podstawowych produktów farmaceutycznych z wykorzystaniem procesów chemicznych bądź biologicznych;
f) produkcji materiałów wybuchowych.

7.

a) Budowa dalekobieżnych linii ruchu kolejowego i portów lotniczych⁴¹⁾ z głównym pasem startowym o długości 2100 m lub więcej;
b) budowa autostrad i dróg szybkiego ruchu⁴²⁾;
c) budowa nowej drogi o czterech pasach lub większej liczbie pasów bądź wyrównanie lub poszerzenie istniejącej drogi złożonej z najwyżej dwóch pasów do co najmniej czterech pasów, w przypadku gdy taka nowa droga lub wyrównywana lub poszerzana część drogi miałaby co najmniej 10 kilometrów długości w jednym odcinku.

8.

a) Śródlądowe drogi wodne i porty śródlądowe pozwalające na przepływanie statków o wyporności powyżej 1350 ton;
b) porty handlowe, nabrzeża dla załadunku i rozładunku połączone z lądem oraz przedporcia (z wyłączeniem nabrzeży dla promów), które mogą przyjąć statki o wyporności powyżej 1350 ton.

9. Urządzenia do unieszkodliwiania odpadów za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów⁴³⁾ w pozycji D9, bądź składowisko odpadów niebezpiecznych, zdefiniowanych w art. 3 pkt 2 tej dyrektywy.

10. Urządzenia do unieszkodliwiania za pomocą przekształcania termicznego lub obróbki chemicznej, zdefiniowanej w załączniku I do dyrektywy 2008/98/WE w pozycji D9, odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 100 ton dziennie.

11. Ujęcia wód gruntowych lub systemy sztucznego nawadniania, gdzie roczny pobór lub zużycie wody wynosi co najmniej 10 mln m³.

12.

- a) Przedsięwzięcia związane z przetaczaniem zasobów wodnych między dorzeciami rzek, w przypadkach gdy jest ono związane z zabezpieczeniem przed potencjalnym brakiem wody, a ilość przetoczzonej wody przekracza 100 mln m³ rocznie;
- b) we wszystkich innych przypadkach przedsięwzięcia przetaczania zasobów wodnych między dorzeciami rzeki, jeżeli wieloletni średni wypływ wody z dorzecza w ujęciu wody przekracza 2000 mln m³ rocznie, a ilość przetwarzanej wody przekracza 5 % tego wypływu.

W obu przypadkach nie uwzględnia się przetaczania wody pitnej rurociągami.

13. Oczyszczalnie ścieków o wydajności przekraczającej 150000 równoważnej liczby mieszkańców, zdefiniowanej w art. 2 pkt 6 dyrektywy Rady 91/271/EEG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącej oczyszczania ścieków komunalnych⁴⁴⁾.

14. Wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego do celów handlowych, w przypadku gdy ilości wydobyte przekraczają 500 ton dziennie dla ropy naftowej i 500000 m³ dziennie w przypadku gazu.

15. Zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub stałego gromadzenia wody, w przypadku gdy nowe lub dodatkowe masy wód zatrzymanych lub zmagazynowanych przekraczają 10 mln m³.

16. Rurociągi o średnicy powyżej 800 mm i długości powyżej 40 km:

- a) do transportu gazu, ropy, chemikaliów;
- b) do transportu strumieni dwutlenku węgla (CO₂) dla celów geologicznego składowania, wraz z przynależnymi stacjami pośrednimi pomp.

17. Urządzenia do intensywnej hodowli drobiu lub świń o pojemności większej niż:

- a) 85000 stanowisk dla brojlerów, 60000 stanowisk dla kur;
- b) 3000 stanowisk dla świń produkcyjnych (ponad 30 kg); lub
- c) 900 stanowisk dla macior.

18. Zakłady przemysłowe do:

- a) produkcji pulpy z drewna lub podobnych materiałów włóknistych;
- b) produkcji papieru i kartonu o wydajności przekraczającej 200 ton dziennie.

19. Kamieniołomy i kopalnie odkrywkowe w przypadku gdy powierzchnia zakładów przekracza 25 ha lub wydobycia torfu w zakładzie o powierzchni przekraczającej 150 ha.

20. Konstrukcje napowietrznych linii elektrycznych o napięciu co najmniej 220 kV i długości powyżej 15 km.

21. Urządzenia do składowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych lub chemikaliów, o pojemności co najmniej 200000 ton.

22. Składowiska zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie geologicznego składowania dwutlenku węgla⁴⁵⁾.

23. Instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji objętych niniejszym załącznikiem lub w przypadku, gdy łączna roczna wydajność wychwytywania CO₂ wynosi 1,5 megatony i więcej.

24. Jakakolwiek zmiana lub poszerzenie przedsięwzięć wymienionych w niniejszym załączniku, gdy taka zmiana lub poszerzenie samo w sobie napotyka progi podane w niniejszym załączniku.

Załącznik II. PRZEDSIĘWZIĘCIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2.

1. ROLNICTWO, LEŚNICTWO I AKWAKULTURA

- a) Przedsięwzięcia dotyczące restrukturyzacji obszarów wiejskich;
- b) przedsięwzięcia w celu wykorzystania nieużytków i obszarów półnaturalnych do intensywnego użytkowania rolnego;
- c) przedsięwzięcia zarządzania wodą w rolnictwie, włączając nawadnianie i meliorację;
- d) wstępne zalesianie i wycinanie lasów w celu zamiany przeznaczenia gruntów;
- e) urządzenia do intensywnej hodowli żywca (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- f) intensywna hodowla ryb;
- g) rekultywacja terenów z morza.

2. PRZEMYSŁ WYDOBYWCZY

- a) Kamieniołomy, kopalnie odkrywkowe, wydobycie torfu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) górnictwo podziemne;
- c) wydobycie minerałów przy pomocy pogłębiarek morskich lub rzecznych;
- d) głębokie wiercenia, w szczególności:
- (i) wiercenia geotermiczne;
- (ii) wiercenia w celu składowania odpadów jądrowych;
- (iii) wiercenia w celu zaopatrzenia w wodę;
- e) powierzchniarne urządzenia przemysłowe dla wydobywania węgla, ropy naftowej, gazu ziemnego i rud, a także łupków bitumicznych.

3. PRZEMYSŁ ENERGETYCZNY

- a) Urządzenia przemysłowe do produkcji energii, pary i gorącej wody (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) urządzenia przemysłowe do transportu gazu, pary i gorącej wody, linie napowietrzne do przesyłania energii elektrycznej (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) powierzchniowe składowanie gazu ziemnego;
- d) podziemne składowanie gazów palnych;
- e) powierzchniowe składowanie paliw kopalnych;
- f) przemysłowe brykietowanie węgla kamiennego i brunatnego;
- g) urządzenia do obrabiania i składowania odpadów radioaktywnych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);

- h) urządzenia do produkcji wodnej energii elektrycznej;
- i) urządzenia wykorzystujące siłę wiatru do produkcji energii elektrycznej (farmy wiatrowe);
- j) instalacje do wychwytywania strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania zgodnie z dyrektywą 2009/31/WE z instalacji nieobjętych załącznikiem I do niniejszej dyrektywy.

4. PRODUKCJA I PRZETWARZANIE METALI

- a) Urządzenia do produkcji surówki lub stali (pierwotny i wtórny wytop), łącznie z odlewem ciągłym;
- b) urządzenia do przetwarzania metali żelaznych:
 - (i) walcownie gorące;
 - (ii) kuźnie młotkowe;
 - (iii) nakładanie ochronnych powłok metalowych;
- c) odlewnie metali żelaznych;
- d) urządzenia do wytapiania, wraz z wytwarzaniem stopów, metali nieżelaznych, z wyłączeniem metali szlachetnych, a uwzględniając odzyskane produkty (uszlachetnianie, przetapianie i in.);
- e) urządzenia do obróbki powierzchniowej metali i tworzyw sztucznych przy użyciu elektrolizy lub reakcji chemicznych;
- f) produkcja i montowanie pojazdów mechanicznych oraz produkcja silników;
- g) stocznie;
- h) zakłady budowy i naprawy samolotów;
- i) produkcja sprzętu kolejowego;
- j) wytłaczanie eksplozyjne;
- k) urządzenia do prażenia i spiekania rud metali.

5. PRZEMYSŁ MINERALNY

- a) Piece koksowe (sucha destylacja węgla);
- b) urządzenia do wytwarzania cementu;
- c) urządzenia do produkcji azbestu oraz wyrobów azbestowych (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) urządzenia do produkcji szkła, w tym włókna szklanego;
- e) urządzenia do wytapiania substancji mineralnych, wliczając produkcję włókien mineralnych;
- f) produkcja wyrobów ceramicznych poprzez wypalanie, w szczególności dachówek, cegieł, cegieł szamotowych, płytek, naczyń kamionkowych lub porcelany.

6. PRZEMYSŁ CHEMICZNY (PRZEDSIĘWZIĘCIA NIEWYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I)

- a) Obróbka półfabrykatów i produkcja chemikaliów;
- b) produkcja pestycydów i produktów farmaceutycznych, farb i lakierów, elastomerów i nadtlenników;
- c) pomieszczenia i urządzenia do magazynowania ropy naftowej, produktów petrochemicznych i chemicznych.

7. PRZEMYSŁ SPOŻYWCZY

- a) wytwarzanie olejów i tłuszczów roślinnych i zwierzęcych;
- b) pakowanie i puszkowanie produktów zwierzęcych i roślinnych;
- c) produkcja produktów mleczarskich;
- d) browary i słodownie;
- e) wytwarzanie wyrobów cukierniczych i syropów;
- f) urządzenia do uboju zwierząt;
- g) urządzenia przemysłowe do wytwarzania skrobi;
- h) zakłady przetwórstwa ryb i tranu;
- i) cukrownie.

8. PRZEMYSŁ TEKSTYLNÝ, SKÓRZANY, DRZEWNY I PAPIERNICZY

- a) Zakłady przemysłowe do produkcji papieru i kartonu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- b) zakłady obróbki wstępnej (mycie, bielenie, merceryzacja), farbiarnie włókien lub tekstyliów;
- c) garbarnie skór i skórerek;
- d) urządzenia do produkcji i przetwarzania celulozy.

9. PRZEMYSŁ GUMOWY

Wytwarzanie i obróbka produktów opartych na elastomerach.

10. PRZEDSIĘWZIĘCIA INFRASTRUKTURALNE

- a) Przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach przemysłowych;
- b) przedsięwzięcia inwestycyjne na obszarach miejskich, włączając budownictwo centrów handlowych i parkingów;
- c) budowa dróg kolejowych i urządzeń do przeładunku w transporcie mieszanym oraz terminali dla transportu mieszanego (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) budowa lotnisk (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- e) budowa dróg, portów i urządzeń portowych, łącznie z portami rybackimi (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- f) budowa śródlądowych dróg wodnych niewymienionych w załączniku I, prace kanalizacyjne i przeciwpowodziowe;
- g) zapory i inne urządzenia przeznaczone do zatrzymywania lub gromadzenia wody na dłuższe okresy czasu (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- h) linie tramwajowe, linie kolei nadziemnej lub podziemnej, kolejki wiszące lub podobne szczególnego typu, używane wyłącznie lub głównie do transportu osobowego;
- i) instalacje ropociągowe i gazociągowe oraz rurociągi do transportu strumieni CO₂ dla celów geologicznego składowania (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- j) budowa akweduktów transportujących wodę na dalekie odległości;
- k) prace nabrzeżne w celu zwalczania erozji i prace na morzu prowadzące do zmiany wybrzeża morskiego poprzez budowę, na przykład, grobli, mol, pirsów, oraz pozostałe prace na morzu służące ochronie wybrzeża, z wyłączeniem prac konserwatorskich i rekonstrukcji;

- l) ujęcia wód gruntowych i systemy sztucznego nawadniania niewymienione w załączniku I;
- m) prace nad przetaczaniem zasobów wodnych między zlewiskami rzek niewymienione w załączniku I.

11. INNE PRZEDSIĘWZIĘCIA

- a) Stałe torry wyścigowe i dojazd próbnym dla pojazdów mechanicznych;
- b) urządzenia do unieszkodliwiania odpadów (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- c) oczyszczalnie ścieków (przedsięwzięcia niewymienione w załączniku I);
- d) wylewiska osadów;
- e) składowiska złomu żelaza, w tym złomu samochodowego;
- f) stanowiska testowe dla silników, turbin lub reaktorów;
- g) urządzenia do produkcji sztucznych włókien mineralnych;
- h) urządzenia do odzysku lub likwidacji substancji wybuchowych;
- i) zakłady utylizacyjne.

12. TURYSTYKA I WYPOCZYNEK

- a) Nartostrady, wyciągi narciarskie i kolejki linowe oraz inwestycje towarzyszące;
- b) porty jachtowe;
- c) ośrodki wypoczynkowe i kompleksy hotelowe poza obszarami miejskimi wraz z inwestycjami towarzyszącymi;
- d) stałe obozy kempingowe i karawaningowe;
- e) parki rozrywki.

13.

- a) Wszelkie zmiany bądź rozbudowa przedsięwzięć wymienionych w załączniku I lub niniejszym załączniku, już zatwierdzonych, zrealizowanych lub będących w trakcie realizacji, które mogą powodować znaczące niekorzystne skutki w środowisku (zmiany lub rozbudowa niewymienione w załączniku I);
- b) przedsięwzięcia w załączniku I podjęte wyłącznie lub głównie z powodu opracowania lub testowania nowych metod lub produktów i użytkowane nie dłużej niż przez dwa lata.

Załącznik IIA. INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 4.

46)

(INFORMACJE, KTÓRE MAJĄ BYĆ PRZEDSTAWIONE PRZEZ WYKONAWCĘ, DOTYCZĄCE PRZEDSIĘWZIĘĆ WYMENIONYCH W ZAŁĄCZNIKU II)

1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:
 - a) opis cech fizycznych całego przedsięwzięcia oraz, w stosownych przypadkach, prac rozbiórkowych;
 - b) opis lokalizacji przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem wrażliwości środowiskowej obszarów geograficznych, na które może ono oddziaływać.
2. Opis aspektów środowiska, na które proponowane przedsięwzięcie może mieć znaczący wpływ.
3. Opis wszelkiego prawdopodobnego znaczącego wpływu - na ile to możliwe, według dostępnych informacji o takim wpływie - przedsięwzięcia na środowisko, wynikających z:
 - a) przewidywanych pozostałości i emisji oraz z produkcji odpadów, w stosownych przypadkach;
 - b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gleby, gruntów, wody i różnorodności biologicznej.
4. W stosownych przypadkach podczas gromadzenia informacji zgodnie z pkt 1-3 uwzględnia się kryteria załącznika III.

Załącznik III. KRYTERIA SELEKCJI, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 3.

47)

(KRYTERIA POZWALAJĄCE USTALIĆ, CZY PRZEDSIĘWZIĘCIA WYMENIONE W ZAŁĄCZNIKU II POWINNY ZOSTAĆ PODDANE OCENIE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO)

1. Cechy przedsięwzięć

Cechy przedsięwzięć muszą być rozpatrywane ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) wielkości i projektu całego przedsięwzięcia;
- b) kumulacji z innymi już realizowanymi lub zatwierdzonymi przedsięwzięciami;
- c) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody i różnorodności biologicznej;
- d) produkcji odpadów;
- e) zanieczyszczeń i niedogodności;
- f) zagrożenia poważnymi wypadkami lub katastrofami istotnymi dla danego przedsięwzięcia, w tym wynikającymi ze zmiany klimatu, zgodnie z wiedzą naukową;
- g) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego (na przykład z powodu zanieczyszczenia wody lub powietrza).

2. Lokalizacja przedsięwzięć

Wrażliwość środowiskową obszarów geograficznych, na które mogą oddziaływać przedsięwzięcia, należy rozpatrywać ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) obecnego i zatwierdzonego sposobu użytkowania gruntów;
- b) względnej obfitości, dostępności, jakości i zdolności do odtwarzania zasobów naturalnych (w tym gleby, gruntów, wody i różnorodności biologicznej) na danym obszarze i w jego podziemiu;
- c) zdolności absorpcji środowiska naturalnego, ze zwróceniem szczególnej uwagi na:
 - (i) tereny podmokłe, siedliska łąkowe, ujścia rzek;
 - (ii) strefy nabrzeżne i środowisko morskie;
 - (iii) obszary górskie i leśne;
 - (iv) rezerваты przyrody i parki ochrony przyrody;

- (v) obszary sklasyfikowane lub chronione przez ustawodawstwo krajowe; obszary sieci Natura 2000 wyznaczone przez państwa członkowskie na podstawie dyrektywy 92/43/EWG i dyrektywy 2009/147/WE;
- (vi) obszary, na których nie są zachowane normy jakości środowiska określone przepisami unijnymi i istotne dla danego przedsięwzięcia, lub obszary, co do których uznaje się, że nie są już zachowane te normy;
- (vii) obszary gęsto zaludnione;
- (viii) krajobrazy i obiekty o znaczeniu historycznym, kulturowym lub archeologicznym.

3. Rodzaj i cechy potencjalnego oddziaływania

Potencjalny znaczący wpływ przedsięwzięcia na środowisko musi być rozpatrywany w odniesieniu do kryteriów określonych w pkt 1 i 2 niniejszego załącznika, z uwzględnieniem wpływu przedsięwzięcia na kryteria określone w art. 3 ust. 1, przy czym należy mieć na uwadze:

- a) rozmiar i przestrzenny zasięg oddziaływania, takie jak obszar geograficzny i wielkość populacji potencjalnie objętej oddziaływaniem;
- b) charakter oddziaływania;
- c) transgraniczny charakter oddziaływania;
- d) intensywność i stopień złożoności oddziaływania;
- e) prawdopodobieństwo wystąpienia oddziaływania;
- f) oczekiwane wystąpienie, czas trwania, częstotliwość i odwracalność oddziaływania;
- g) kumulację oddziaływania z oddziaływaniem innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć
- h) możliwości skutecznego ograniczenia oddziaływania.

Załącznik IV. INFORMACJE, O KTÓRYCH MOWA W ART. 5 UST. 1.

48)

(INFORMACJE ZAWARTE W RAPORCIE O ODDZIAŁYWANIU PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO)

1. Opis przedsięwzięcia zawierający w szczególności:

- a) opis lokalizacji przedsięwzięcia;
- b) opis cech fizycznych całego przedsięwzięcia, w tym, w stosownych przypadkach, wymaganych robót rozbiórkowych, oraz warunki w zakresie korzystania gruntów na etapie budowy i eksploatacji;
- c) opis głównych cech fazy eksploatacji przedsięwzięcia (w szczególności wszelkich procesów produkcyjnych), na przykład zapotrzebowania na energię i jej zużycia, rodzaju i ilości stosowanych materiałów i zasobów naturalnych (w tym wody, gruntów, gleby i różnorodności biologicznej);
- d) oszacowanie typu i ilości przewidywanych pozostałości i emisji (takich jak zanieczyszczeń wody, powietrza, gleby i podglebia, hałasu, wibracji, światła, ciepła, promieniowania) oraz ilości i typu odpadów wytworzonych na etapie budowy i eksploatacji.

2. Opis rozsądnych rozwiązań alternatywnych (na przykład związanych z projektem przedsięwzięcia, technologią, lokalizacją, wielkością i skalą) rozpatrywanych przez wykonawcę, które są istotne dla proponowanego przedsięwzięcia oraz jego cech charakterystycznych, i podanie głównych powodów wyboru danej opcji, wraz z porównaniem wpływu na środowisko.

3. Opis istotnych aspektów obecnego stanu środowiska (scenariusz odniesienia) i zarys prawdopodobnych zmian, w przypadku gdyby przedsięwzięcie nie zostało zrealizowane, na tyle dokładny, na ile możliwe jest dokonanie oceny naturalnych zmian na podstawie scenariusza odniesienia przy podjęciu rozsądnych wysiłków i w oparciu o dostępność informacji środowiskowych oraz wiedzę naukową.

4. Opis elementów określonych w art. 3 ust. 1, na które przedsięwzięcie może mieć znaczące oddziaływanie: zaludnienie, zdrowie ludzkie, różnorodność biologiczna (na przykład fauna i flora), grunty (na przykład zajmowanie gruntów), gleba (na przykład materia organiczna, erozja, zagęszczanie, zasklepianie), woda (na przykład zmiany hydromorfologiczne, ilość i jakość), powietrze, klimat (na przykład emisje gazów cieplarnianych, oddziaływania istotne z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu), dobra materialne, dziedzictwo kulturowe, w tym aspekty architektoniczne i archeologiczne, oraz krajobraz.

5. Opis prawdopodobnego znaczącego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, wynikającego m.in. z:

- a) realizacji i istnienia przedsięwzięcia, w tym - w stosownych przypadkach - prac rozbiórkowych;
- b) wykorzystania zasobów naturalnych, w szczególności gruntów, gleby, wody i różnorodności biologicznej, z uwzględnieniem w miarę możliwości zrównoważonej dostępności tych zasobów;
- c) emisji zanieczyszczeń, hałasu, wibracji, światła, ciepła i promieniowania, tworzenia niedogodności i usuwania oraz odzysku odpadów;
- d) zagrożeń dla zdrowia ludzkiego, dziedzictwa kulturowego lub dla środowiska (na przykład w wyniku wypadków lub katastrof);
- e) kumulacji skutków ze skutkami innych już realizowanych lub zatwierdzonych przedsięwzięć, z uwzględnieniem aktualnych problemów środowiskowych dotyczących obszarów o szczególnym znaczeniu środowiskowym, które mogą zostać dotknięte skutkami realizacji przedsięwzięcia, lub z uwzględnieniem wykorzystania zasobów naturalnych;
- f) wpływu przedsięwzięcia na klimat (na przykład charakter i rozmiar emisji gazów cieplarnianych) oraz podatności przedsięwzięcia na zmianę klimatu;
- g) wykorzystywanych technologii i substancji.

Opis prawdopodobnego znaczącego wpływu na elementy określone w art. 3 ust. 1 powinien obejmować bezpośrednie skutki i wszelkie pośrednie, wtórne, kumulatywne, transgraniczne, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i przejściowe, pozytywne i negatywne skutki przedsięwzięcia. Opis powinien uwzględniać istotne dla przedsięwzięcia cele w zakresie ochrony środowiska określone na poziomie Unii lub państwa członkowskiego.

6. Opis metod lub dowodów prognozowania zastosowanych do wskazania i oceny znaczącego wpływu na środowisko, w tym szczegółowe informacje dotyczące trudności (na przykład niedostatków technicznych lub braku wiedzy) napotkanych w trakcie gromadzenia potrzebnych informacji, a także wyszczególnienie głównych

niewiadomych.

7. Opis środków przewidzianych w celu uniknięcia wszelkiego ustalonego znaczącego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu, ograniczenia go lub, w miarę możliwości, zrównoważenia tego wpływu i, w stosownych przypadkach, wszelkich proponowanych środków w zakresie monitorowania (na przykład przygotowanie powykonawczej analizy przedsięwzięcia). W opisie należy wyjaśnić skuteczność w zakresie uniknięcia znaczącego niekorzystnego wpływu na środowisko, zapobieżenia mu ograniczenia lub zrównoważenia tego wpływu, i uwzględnić zarówno etap budowy, jak i etap eksploatacji.

8. Opis spodziewanego znaczącego negatywnego wpływu przedsięwzięcia na środowisko, wynikającego z podatności przedsięwzięcia na ryzyko poważnych wypadków lub katastrof istotnych dla danego przedsięwzięcia. Odpowiednie informacje dostępne i uzyskane w drodze oceny ryzyka zgodnie z ustawodawstwem unijnym, takim jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE⁴⁹⁾ oraz dyrektywa Rady 2009/71/Euratom⁵⁰⁾, lub odnośne oceny przeprowadzane zgodnie z ustawodawstwem krajowym mogą być wykorzystywane do tego celu pod warunkiem spełnienia wymogów niniejszej dyrektywy. W stosownych przypadkach opis ten powinien obejmować środki przewidziane w celu zapobiegania znaczącemu niekorzystnemu wpływowi takich wydarzeń na środowisko lub łagodzenia takiego wpływu, a także szczegółowe informacje dotyczące przygotowania i proponowanego reagowania na takie sytuacje wyjątkowe.

9. Sporządzone w nietechnicznym języku streszczenie informacji podanych zgodnie z pkt 1-8.

10. Wykaz referencji zawierający źródła wykorzystane do opisów i ocen zawartych w sprawozdaniu.

Załącznik V

CZĘŚĆ A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa Rady 85/337/EWG	
(Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40)	
Dyrektywa Rady 97/11/WE	
(Dz.U. L 73 z 14.3.1997, s. 5)	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/35/WE	Wyłącznie art. 3
(Dz.U. L 156 z 25.6.2003, s. 17)	
Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE	Wyłącznie art. 31
(Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114)	

CZĘŚĆ B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego

(o których mowa w art. 14)

Dyrektywa	Termin transpozycji
85/337/EWG	3 lipca 1988 r.
97/11/WE	14 marca 1999 r.
2003/35/WE	25 czerwca 2005 r.
2009/31/WE	25 czerwca 2011 r.

Załącznik VI. Tabela korelacji.

Dyrektywa 85/337/EWG	Niniejsza dyrektywa
art. 1 ust. 1	art. 1 ust. 1
art. 1 ust. 2 akapit pierwszy	art. 1 ust. 2 słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi słowa wprowadzające	art. 1 ust. 2 lit. a) słowa wprowadzające
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret pierwsze	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret pierwsze
art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret drugie	art. 1 ust. 2 lit. a) tiret drugie
art. 1 ust. 2 akapit trzeci	art. 1 ust. 2 lit. b)
art. 1 ust. 2 akapit czwarty	art. 1 ust. 2 lit. c)
art. 1 ust. 2 akapit piąty	art. 1 ust. 2 lit. d)
art. 1 ust. 2 akapit szósty	art. 1 ust. 2 lit. e)
art. 1 ust. 3	art. 1 ust. 2 lit. f)
art. 1 ust. 4	art. 1 ust. 3
art. 1 ust. 5	art. 1 ust. 4
art. 2 ust. 1	art. 2 ust. 1
art. 2 ust. 2	art. 2 ust. 2
art. 2 ust. 2a	art. 2 ust. 3
art. 2 ust. 3	art. 2 ust. 4
art. 3 słowa wprowadzające	art. 3 słowa wprowadzające
art. 3 tiret pierwsze	art. 3 lit. a)
art. 3 tiret drugie	art. 3 lit. b)
art. 3 tiret trzecie	art. 3 lit. c)
art. 3 tiret czwarte	art. 3 lit. d)
art. 4	art. 4
art. 5 ust. 1	art. 5 ust. 1
art. 5 ust. 2	art. 5 ust. 2
art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające	art. 5 ust. 3 słowa wprowadzające
art. 5 ust. 3 tiret pierwsze	art. 5 ust. 3 lit. a)
art. 5 ust. 3 tiret drugie	art. 5 ust. 3 lit. b)
art. 5 ust. 3 tiret trzecie	art. 5 ust. 3 lit. c)
art. 5 ust. 3 tiret czwarte	art. 5 ust. 3 lit. d)
art. 5 ust. 3 tiret piąte	art. 5 ust. 3 lit. e)
art. 5 ust. 4	art. 5 ust. 4
art. 6	art. 6

art. 7 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy słowa wprowadzające
art. 7 ust. 1 lit. a)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
art. 7 ust. 1 lit. b)	art. 7 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
art. 7 ust. 1 część końcowa	art. 7 ust. 1 akapit drugi
art. 7 ust. 2-5	art. 7 ust. 2-5
art. 8	art. 8
art. 9 ust. 1 słowa wprowadzające	art. 9 słowa wprowadzające
art. 9 ust. 1 tiret pierwsze	art. 9 ust. 1 lit. a)
art. 9 ust. 1 tiret drugie	art. 9 ust. 1 lit. b)
art. 9 ust. 1 tiret trzecie	art. 9 ust. 1 lit. c)
art. 9 ust. 2	art. 9 ust. 2
art. 10	art. 10
art. 10a akapit pierwszy	art. 11 ust. 1
art. 10a akapit drugi	art. 11 ust. 2
art. 10a akapit trzeci	art. 11 ust. 3
art. 10a akapity czwarty i piąty	art. 11 ust. 4 akapity pierwszy i drugi
art. 10a akapit szósty	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 1	art. 12 ust. 1
art. 11 ust. 2	art. 12 ust. 2
art. 11 ust. 3	-
art. 11 ust. 4	art. 12 ust. 3
art. 12 ust. 1	-
art. 12 ust. 2	art. 13
-	art. 14
-	art. 15
art. 14	art. 16
załącznik I pkt 1	załącznik I pkt 1
załącznik I pkt 2 tiret pierwsze	załącznik I pkt 2 lit. a)
załącznik I pkt 2 tiret drugie	załącznik I pkt 2 lit. b)
załącznik I pkt 3 lit. a)	załącznik I pkt 3 lit. a)
załącznik I, pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające	załącznik I pkt 3 lit. b) słowa wprowadzające
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret pierwsze	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (i)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret drugie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (ii)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret trzecie	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iii)

załącznik I pkt 3 lit. b) tiret czwarte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (iv)
załącznik I pkt 3 lit. b) tiret piąte	załącznik I pkt 3 lit. b) ppkt (v)
załącznik I pkt 4 tiret pierwsze	załącznik I pkt 4 lit. a)
załącznik I pkt 4 tiret drugie	załącznik I pkt 4 lit. b)
załącznik I pkt 5	załącznik I pkt 5
załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 6 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 6 ppkt (i)	załącznik I pkt 6 lit. a)
załącznik I pkt 6 ppkt (ii)	załącznik I pkt 6 lit. b)
załącznik I pkt 6 ppkt (iii)	załącznik I pkt 6 lit. c)
załącznik I pkt 6 ppkt (iv)	załącznik I pkt 6 lit. d)
załącznik I pkt 6 ppkt (v)	załącznik I pkt 6 lit. e)
załącznik I pkt 6 ppkt (vi)	załącznik I pkt 6 lit. f)
załącznik I pkt 7-15	załącznik I pkt 7-15
załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające	załącznik I pkt 16 słowa wprowadzające
załącznik I pkt 16 tiret pierwsze	załącznik I pkt 16 lit. a)
załącznik I pkt 16 tiret drugie	załącznik I pkt 16 lit. b)
załącznik I pkt 17-21	załącznik I pkt 17-21
załącznik I pkt 22	załącznik I pkt 24
załącznik I pkt 23	załącznik I pkt 22
załącznik I pkt 24	załącznik I pkt 23
załącznik II pkt 1	załącznik II pkt 1
załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)	załącznik II pkt 2 lit. a), b) i c)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa wprowadzające
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret pierwsze	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (i)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret drugie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (ii)
załącznik II pkt 2 lit. d) tiret trzecie	załącznik II pkt 2 lit. d) ppkt (iii)
załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe	załącznik II pkt 2 lit. d) słowa końcowe
załącznik II pkt 2 lit. e)	załącznik II pkt 2 lit. e)
załącznik II pkt 3-12	załącznik II pkt 3-12
załącznik II pkt 13 tiret pierwsze	załącznik II pkt 13 lit. a)
załącznik II pkt 13 tiret drugie	załącznik II pkt 13 lit. b)
załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 1 tiret pierwsze	załącznik III pkt 1 lit. a)

załącznik III pkt 1 tiret drugie	załącznik III pkt 1 lit. b)
załącznik III pkt 1 tiret trzecie	załącznik III pkt 1 lit. c)
załącznik III pkt 1 tiret czwarte	załącznik III pkt 1 lit. d)
załącznik III pkt 1 tiret piąte	załącznik III pkt 1 lit. e)
załącznik III pkt 1 tiret szóste	załącznik III pkt 1 lit. f)
załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 2 tiret pierwsze	załącznik III pkt 2 lit. a)
załącznik III pkt 2 tiret drugie	załącznik III pkt 2 lit. b)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie słowa wprowadzające	załącznik III pkt 2 lit. c) słowa wprowadzające
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. a)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (i)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. b)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (ii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. c)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. d)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (iv)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. e)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (v)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. f)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vi)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. g)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (vii)
załącznik III pkt 2 tiret trzecie lit. h)	załącznik III pkt 2 lit. c) ppkt (viii)
załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające	załącznik III pkt 3 słowa wprowadzające
załącznik III pkt 3 tiret pierwsze	załącznik III pkt 3 lit. a)
załącznik III pkt 3 tiret drugie	załącznik III pkt 3 lit. b)
załącznik III pkt 3 tiret trzecie	załącznik III pkt 3 lit. c)
załącznik III pkt 3 tiret czwarte	załącznik III pkt 3 lit. d)
załącznik III pkt 3 tiret piąte	załącznik III pkt 3 lit. e)
załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 1 słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 1 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 1 lit. a)
załącznik IV pkt 1 tiret drugie	załącznik IV pkt 1 lit. b)
załącznik IV pkt 1 tiret trzecie	załącznik IV pkt 1 lit. c)
załącznik IV pkt 2 i 3	załącznik IV pkt 2 i 3
załącznik IV pkt 4 słowa wprowadzające	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy słowa wprowadzające
załącznik IV pkt 4 tiret pierwsze	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. a)
załącznik IV pkt 4 tiret drugie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. b)
załącznik IV pkt 4 tiret trzecie	załącznik IV pkt 4 akapit pierwszy lit. c)
załącznik IV pkt 4 część końcowa	załącznik IV pkt 5

załącznik IV pkt 5	załącznik IV pkt 6
załącznik IV pkt 6	załącznik IV pkt 7
załącznik IV pkt 7	załącznik IV pkt 8
-	załącznik V
-	załącznik VI

- 1) Preambuła zmieniona sprostowaniem z dnia 3.07.2015 r. (Dz.Urz.U.E.L z 2015 r. Nr 174, poz. 44), które wchodzi w życie 3.07.2015 r.
- 2) Dz.U. C 248 z 25.8.2011, s. 154.
- 3) Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 15 listopada 2011 r.
- 4) Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40.
- 5) Zob. załącznik VI część A.
- 6) Artykuł 1 ust. 2 zmieniony dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L z 2014 r. Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 7) Artykuł 1 ust. 3 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 8) Artykuł 1 ust. 4 skreślony dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 9) Artykuł 2 ust. 1 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 10) Artykuł 2 ust. 2 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 11) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.Urz.U.E.L 206 z 22.07.1992, s.7).
- 12) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 20 z 26.1.2010, s. 7).
- 13) Artykuł 2 ust. 4 zmieniony dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L z 2014 r. Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 14) Artykuł 2 ust. 5 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 15) Artykuł 3 oznaczenie ust. 1 i ust. 2 dodane dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L z 2014 r. Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 16) Artykuł 3 ust. 1 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 17) Artykuł 3 ust. 2 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 18) Artykuł 4 ust. 3 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 19) Artykuł 4 ust. 4 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 20) Artykuł 4 ust. 5 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 21) Artykuł 4 ust. 6 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 22) Artykuł 5 ust. 1 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 23) Artykuł 5 ust. 2 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 24) Artykuł 5 ust. 3 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 25) Artykuł 6 ust. 1 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.

- 26) Artykuł 6 ust. 2 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 27) Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26.
- 28) Artykuł 6 ust. 5 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 29) Artykuł 6 ust. 6 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 30) Artykuł 6 ust. 7 dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 31) Artykuł 7 ust. 4 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 32) Artykuł 7 ust. 5 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 33) Artykuł 8 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 34) Artykuł 8a dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 35) Artykuł 9 ust. 1 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 36) Artykuł 9a dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 37) Artykuł 10 zmieniony dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L z 2014 r. Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 38) Artykuł 10a dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 39) Artykuł 12 ust. 2 w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 40) Elektrownie jądrowe i reaktory jądrowe uznane są za nieczynne wtedy, gdy całe paliwo jądrowe lub radioaktywnie skażone pozostałości w sposób stały usunięto z całego urządzenia.
- 41) Do celów niniejszej dyrektywy "port lotniczy" oznacza port lotniczy, który zgodny jest z definicją zawartą w Konwencji chicagowskiej z 1944 r. ustanawiającej Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (załącznik 14).
- 42) Do celów niniejszej dyrektywy "droga szybkiego ruchu" oznacza drogę spełniającą wymagania zawarte w Umowie europejskiej o głównych drogach ruchu międzynarodowego z dnia 15 listopada 1975 r.
- 43) Dz.U. L 312 z 22.11.2008, s. 3.
- 44) Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40.
- 45) Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 114.
- 46) Załącznik IIA dodany dyrektywą z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 47) Załącznik III w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 48) Załącznik IV w brzmieniu dyrektywy z dnia 16.04.2014 r. (Dz.Urz.U.E.L Nr 124, poz. 1), która wchodzi w życie 15.05.2014 r.
- 49) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi, zmieniająca, a następnie uchylająca dyrektywę Rady 96/82/WE (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).
- 50) Dyrektywa Rady 2009/71/Euratom z dnia 25 czerwca 2009 r. ustanawiająca wspólnotowe ramy bezpieczeństwa jądrowego obiektów jądrowych (Dz.U. L 172 z 2.7.2009, s. 18).".